

1 **John Steinbeck: O myších a lidech**
2
3 „Tak to já můžu jít. Jestli o mě nestojíš, já **se** hned **seberu** a půjdu tady do těch **hor** a
4 najdu si tam nákou **jeskyni**.“
5 George **se** znovu **sebral**. „Ale kde! Jen tu hezky zůstaň se mnou.“
6 „Povídej mi zas jako jindy,“ loudil chytrácky Lennie.
7 „A co ti mám povídat?“
8 „O **těch druhejch** a o **nás**.“
9 George začal: „Takovej **člověk**, co chodí jako my po rančích, nemá žádnou **rodinu**.
10 **Nastrádá** si pár **šestáků** a zas je **rozfofruje**. Je na tom světě **jako kůl v plotě**...“
11 „Ale s náma je to jiný!“ vykřikl blaženě Lennie. „Povídej ted' o nás.“
12 George chvílku mlčel. „Ale s náma je to jiný,“ začal potom.
13 „Protože...“
14 „Protože **já** mám **tebe** a...“
15 „A já zas tebe. My přece máme **jeden druhýho**, a tak se jeden stará o druhýho,“ rozjásal
16 se Lennie.
17 Volným prostranstvím **zavál** lehký večerní **vánek**, listí **zašelestilo** a po zelené tůňce
18 vypluly proti proudu větrné **vlanky**. A znovu se ozvalo volání mužských hlasů, tentokrát
19 mnohem blíž než předtím.
20 George smekl klobouk. „**Sundej** si, Lennie, klobouk,“ vyzval ho vratkým hlasem.
21 „Ten vzduch dělá dobře.“
22 Lennie **sňal** poslušně klobouk a položil ho před sebe na zem. Stín v údolí zmodral ještě
23 víc, rychle přicházel večer. Po **větru** se k nim z houští donesly praskavé zvuky.
24 „Povídej, jaké to bude,“ žadonil Lennie.
25 George už chvíli poslouchal ony vzdálené zvuky. Na chvíličku nabral schopnost jednat.
26 „**Koukej se**, Lennie, přes řeku, a já ti budu **povídat**, ty to budeš mít skoro před **očima**.“
27 Lennie otočil **hlavu** a **zahleděl se** přes tůňku a na zšeřující se svahy Gabilských hor.
28 „Budeme mít malé hospodářstvíčko,“ začal George. Sáhl do zadní kapsy kalhot a vytáhl
29 Carisonovu lugerovku. Díval se na jeho zátylek, na místo, kde se páteř spojovala s lebkou.
30 Od řeky ve směru proti proudu zavolal nějaký muž a jiný muž na to odpověděl.
31 „Tak dál!“ pobízela Lennie.
32 George zvedl pistoli a jeho ruka se chvěla; spustil zas ruku na zem.
33 „Tak dál!“ vyzýval Lennie. „Jak to bude. Budem mít malý hospodářstvíčko.“
34 „Budem mít krávu,“ vyprávěl George. „A možná prase a slepice... a dole u vody budem
35 mít... políčko s vojtěškou...“
36 „Pro králíky,“ zavýskl Lennie.
37 „Pro králíky,“ opakoval George.
38 „A ty králíky budu opatrovat já.“
39 „A ty králíky budeš opatrovat ty.“
40 Lennie se slastně zahihňal. „A budem mít všecko, co hrdlo ráčí.“
41 „To se ví.“
42 Lennie otočil hlavu.
43 „Tohle, Lennie, nedělej. Koukej se hezky přes řeku, jako bys to hospodářstvíčko měl
44 skoro před očima.“
45 Lennie poslechl. George pohlédl dolů na pistoli.
46 Tu se v křoví ozvalo praskání pod čímisi kroky. George se obrátil a zahleděl se tím
47 směrem.